

[Formanden.]

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ungdomsydelse [af Jacob Sørensen m. fl.].
(Lovforslag nr. 170. Fremsat 19/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Til det fremsatte lovforslag kan jeg bemærke, at de tanker, der ligger til grund for lovforslaget, i det store og hele også er indeholdt i det lovforslag, regeringen har fremsat, om ændring af loven om børnetilskud og andre familieydelse. Heri er også optaget bestemmelser om en ungdomsydelse.

Jeg går ud fra, at de to lovforslag kan danne grundlag for en samlet forhandling i folketingets socialudvalg, idet jeg finder det mest praktisk, at reglerne om en ungdomsydelse er optaget i børnetilskudsloven.

Albertsen (S):

Der er vel ikke grundlag for at sige så forfærdelig mange bemærkninger om lovforslaget her. Jeg skal dog ikke undlade at udtale min beklagelse af, at dette af venstre og en række andre partier fremsatte lovforslag egentlig naturligt burde være behandlet samtidig med det forslag, regeringen fremsætter, som jo også har relation til det særlige, man her peger på, nemlig spørgsmålet om at etablere en ungdomsydelse.

Vi må erkende, og jeg skal gerne udtale min alvorlige beklagelse deraf, at der faktisk, hvis man ser på forslaget, er tale om et flertal her i tinget, som mener, at der her skal spares betydelige beløb. Vi erkender selv fra socialdemokratiets side — og det vil give sig udslag i det forslag, der skal behandles senere fra regeringen herom — at det er et område, hvor en reform kan være påkrævet og ønskelig, men vi mener, at det forslag, der ligger på bordet, er for energisk eller for voldsomt i sin sparetendens.

Det skal også bemærkes, at dette, at man går over til dette princip, for så vidt fremkalder bekymringer på 3 områder. Det ene

er, at det lægger op til, at afgørelser herom skal foregå på lokalt plan, altså hvis der er tvivl derom. Det vil altså sige, at man godt kan risikere, at der bliver forskelligartede skøn. Vi må sige, at vi i øjeblikket har en generel ordning, både hvad Statens Uddannelsesstøtte angår, og hvad børnetilskuddene angår, og dette lægges nu sammen til denne særlige ungdomsydelse og beskærer altså også det antal, der kan få tilskud eller støtte fra staten i den periode, det drejer sig om.

Det andet, som vi også må beklage, men som vi nok får lejlighed til at vende tilbage til, når vi skal drøfte regeringens forslag, er, at vi her etablerer nogle indkomstgrænser, og for ungdomsydelsen her er det jo på et relativt lavt niveau, som er baseret på de ufuldkomne indkomstopgørelser, vi overhovedet har. Det vil altså sige, at der ofte vil være tale om folk, der måske i realiteten har større indtægter, men som i kraft af de mange fradragsmuligheder, som vi ulykkeligvis stadig lever med, vil kunne få ydelsen, hvorimod andre, der ikke har disse fradragsmuligheder, ikke vil kunne få den.

For det tredje vil jeg gerne sige, at dette, at man indfører indkomstreguleringer, det må vi jo klart erkende ofte kan give sig skæve og forkerte udslag, idet det betyder, at et sammenfald af fradrag eller det, at man mister visse sociale goder, visse sociale rettigheder, ved selv kun beskedne indkomstforøgelse, kan virke urimeligt og uretfærdigt. Vi har jo netop for ikke så længe siden fået et materiale, der i høj grad bekræfter og begrundet den kritiske holdning i så henseende.

Vi må i det folketing, vi har, opsplittet og for visse grupper vedkommende mere spærrigt, end rimeligt er, jo erkende, at de politiske vilkår dikterer, at der her skal findes en løsning. Jeg håber, at det i højere grad bliver en løsning baseret på det lovforslag, vi får til behandling inden alt for længe, fremfor på det forslag, der ligger her. Ikke fordi selve princippet som sådant skiller os, det ligger jo klart i, at begge forslag for så vidt opererer med samme begreber, men fordi de beløb, der er tale om, trods alt er forskellige.

Jeg vil da også gerne gøre disse bemærkninger i relation til de eventuelt måske særligt kritiske kommentarer, der vil komme

[Albertsen.]

fra anden side, at vi jo må erkende, at det med folketingets sammensætning ikke er muligt at fastholde de goder, vi har på dette område, det være sig Statens Uddannelsesstøtte, det være sig børnetilskuddene. Vi må jo erkende, at der her er tale om områder, som i den offentlige debat, som politisk har givet sig udslag i en repræsentation her i folketinget, har markeret sig på en sådan måde, at vi ikke kan undgå at ændre ved disse ting. Det siger jeg blot til konstatering over for dem, der nu måske med stærkere ord vil tage afstand fra selve tankegangen her.

Jeg håber meget, at det under det udvalgsarbejde, der nu bliver tale om, vil være muligt at bygge bro imellem de synspunkter, som ligger til grund for forslaget her og det forslag, vi senere skal tage stilling til. Derfor vil jeg sige, at jeg håber, at debatten under udvalgsarbejdet og den endelige stillingtagen i højere grad bliver en debat og en stillingtagen til det kommende lovforslag og ikke så meget til forslaget her fra de forskellige partier i folketinget.

Jørgen Junior (FP):

Fra fremskridtspartiets side kan vi ikke tilsige nogen støtte til dette forslag. Vi bryder os ikke om princippet, vi synes, at de 16-17-årige bør forblive under en børnetilskudsordning, så længe en sådan opretholdes, og det skyldes flere grunde. Bl. a. kan man jo ikke komme uden om, at store børn ofte er meget udgiftkrævende for hjemmene, og den foreslåede ungdomsydelse vil i praksis komme til at virke meget skævt, derved at der på ny er tale om en favorisering af unge under boglig uddannelse og det endda i særlig grad på bekostning af de ufaglærte og af unge løsarbejdere. Dertil kommer, at vi også mener, at ungdomsydelsen utvivlsomt vil give anledning til stor utilfredshed hos de familier med stigende indtægter, der mister ydelsen, og til en ikke ubetydelig nyadministration med stor forskelsbehandling fra den ene kommune til den anden.

Vi er altså ikke spor positive, men vi er naturligvis klar over, at der skal skabes en ordning for de 16-17-årige. På basis af det vil vi naturligvis deltage i udvalgsarbejdet om de to lovforslag med interesse.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre er medforslagsstiller til forslaget om indførelse af en ungdomsydelse. Jeg synes, vi lige så godt kan sige ganske åbent, at det er led i en besparelse på børnetilskudsområdet. Vi vil jo senere, når vi skal behandle socialministerens lovforslag nr. 211 om ændring af børnetilskudsloven, få, går jeg ud fra, en mere samlet debat om hele problemstillingen tilskud til familier med børn, så jeg skal derfor fatte mig i korthed her i dag.

Vi opererer, som det er kendt, i øjeblikket ud over børnetilskuddene med nogle ydelser til børn i de store skoleklasser, der tildeles efter i realiteten faste regler med udgangspunkt i den skattepligtige indkomst. Maksimumsbeløbene kan sammenlagt med børnetilskuddet for det enkelte barn komme op på en 8.000-9.000 kr. pr. år. Jeg ved ikke, hvordan andre har det, men for mit vedkommende er det i hvert fald sådan, at det hører med som et fast led i praktisk taget alle de politiske møder, jeg deltager i, at der er mennesker, som ytrer sig om, hvor uretfærdigt de finder at disse regler virker i praksis, og vi må deraf slutte, at den skattepligtige indkomst i mange tilfælde ikke er en anvendelig målestok for, hvordan en familie rent faktisk sidder i det. Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at kritikken ikke mindst kommer fra familier, der sidder med beskedne lønindtægter, eller andre, der specielt kender familier, der sidder med beskedne lønindtægter, som har forhold, der ikke berettiger dem til de store fradrag på skatteblanketten, og som derfor ikke kan få den skattepligtige indkomst så langt ned som visse andre.

Det radikale venstre har jo rejst hele dette spørgsmål om tildeling af sociale ydelser ud fra kriteriet skattepligtig indkomst på mere principiel basis, og vi mener, at det bør ændres snarest, så man i hvert fald foretager en hel del korrektioner i den skattepligtige indkomst, før man beregner størrelsen af de sociale ydelser, som de pågældende kan være berettiget til.

Her, hvor det gælder de 16-17-årige, har vi fundet det rigtigst også ud fra et besparelseshensyn at slette det automatisk udbetalte børnetilskud til forældrene og erstatte det med en skønsmæssigt udbetalt ydelse efter transgskriterium. Vi ønsker, at dette

[Grethe Philip.]

beløb skal udbetales til forældrene eller den ene af forældrene, hvis barnet bor sammen med den ene, i stedet for til den unge selv. Det er noget, vi har drøftet flere gange her i folketinget bl. a. i politisk-økonomisk udvalg.

Vi er i øvrigt parate til at drøfte enkeltheder i forslaget, herunder også hvorledes kredsen af unge, til hvem denne ungdomsydelse skal udgå, skal afgrænses. Jeg tænker specielt på, at man jo tidligere udelukkende har ydet tilskud, som jeg før talte om, til de skolepligtige børn, til børn under uddannelse. Jeg mener, at der også kan blive tale om at udbetale det til unge i de pågældende aldersklasser, der ikke er under uddannelse, men hvor der er behov for støtte til forældrene. Jeg tænker på, at der kan være familier, der er i en særlig vanskelig situation, hvor de unge er arbejdsløse.

Vi er altså, som jeg siger her, parat til at drøfte enkeltheder, men går i princippet ind for lovforslaget.

Karen Thurø Hansen (KF):

Også det konservative folkeparti er medforslagsstiller til dette lovforslag om ungdomsydelse. Jeg kan i princippet være fuldstændig enig med den forrige taler, fru Grethe Philip. De bemærkninger, fru Grethe Philip gjorde til forslaget, dækker også det konservative folkepartis synspunkter.

På et enkelt punkt må jeg dog tage en lille smule afstand. Vi har, også da vi drøftede de besparelser, som jo ligger til grund for den skattelettelse, vi fik, og som vi alle nyder godt af, gjort opmærksom på, at vi var imod indtægtsregulerede børnetilskud, og at vi også er imod en indtægtsregulering af ungdomsydelsen.

Socialministeren har jo fremsat et omtrent ligelydende forslag. Jeg vil ikke gå nærmere ind på de forskellige paragraffer, men tilsiger vores velvilje til behandling af begge forslag i socialudvalget.

Kristine Heltberg (SF):

Det er vist ikke nogen særlig overraskelse, at socialistisk folkeparti ser på det foreliggende forslag med den allerstørste skepsis. Ikke blot selve tanken om at gøre de unge på 16-17 år afhængige af lokale myndigheders mere eller mindre velvillige betragtnin-

ger over, hvad det egentlig er, de trænger til, men også selve tanken om at lade den såkaldte skattepligtige indkomst være udgangspunktet for tildeling af støtte, forekommer os at være aldeles mærkværdig, for ikke at sige direkte asocial.

Vi opfatter det sådan, at det netop er i alderen 16-19 år, at forældre og unge mennesker træffer deres beslutning om, hvorvidt de vil fortsætte med deres uddannelse eller ej. Det er netop i den alder, hvor børnene er særlig, om jeg så må sige dyre at holde, både med tøj og med kost. Det er i den alder, hvor beslutningen om at lade den unge pige eller den unge mand tjene penge ved en eller anden form for ufaglært arbejde eller vælge den besværlige og tornede vej gennem en uddannelse skal træffes. Det er netop her, det er særlig væsentligt at komme ind med støtte og hjælp af økonomisk og enhver anden tænkelig art. Det, man tilstræber at få gjort her, er noget nær det modsatte.

Det forekommer mig, at det, som fru Grethe Philip sagde om den skattepligtige indkomst, er noget, vi i og for sig udmærket forstår. Vi mener, at alene det at tage udgangspunkt i dette meget stærkt betvivlede begreb, der hedder en families skattepligtige indkomst, gør lovforslaget fuldstændig uantageligt i vore dage. Derudover er selve den tankegang, at man skulle bede de lokale myndigheder om støtte, hvergang man finder ud af, at familiens børn på 16-17 år skal have en højere uddannelse og ikke skal koster ud i arbejdslivet, en ydmygende og socialt set forkastelig holdning at have.

Selvfølgerig tager vi som altid stilling til lovforslagets behandling i udvalget på behørig vis, men jeg kan ikke overraske nogen, hvis jeg siger, at vores holdning til denne såkaldte ungdomsydelse er mere end negativ, den er absolut fjendtlig. Jeg mener, at det er et led i den generelle holdning, man fra de borgerlige partiers side har haft i retning af at gøre den sociale udligning gennem en øget adgang til uddannelse, også for folk fra socialt set svagere stillede lag, til en fuldstændig illusion.

Jeg kan kun på det skarpeste tage afstand fra det foreliggende lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er medforslagsstiller til dette forslag, og vi vil naturligvis som

[Inger Stilling Pedersen.]

følge deraf se meget positivt på det. Vi vil også se positivt på det af regeringen fremsatte forslag, som senere skal indgå i en samlet drøftelse. Jeg mener, der i udvalget må være mulighed for at opnå et resultat, som kan blive til gavn for så mange som muligt.

Der er lige nogle ganske få ting, jeg skal fremhæve. Den første må være, at vi er vældig glade for, om det kunne lykkes at det bliver forældrene, der skal have pengene udbetalt. I starten, da vi var herinde, fremsatte vi forslag om, at det var forældrene, der skulle have pengene udbetalt. Vi har set mange eksempler på, hvilke vanskeligheder det giver, at det er eleverne, de unge, der får pengene.

Der er en enkelt ting i lovforslaget, vi gerne vil have præciseret lidt mere, det er § 4, hvor der står, at det sociale udvalg, magistraten, kan bestemme, at det eventuelt skal overgå til den unge selv. Vi er helt indforstået med, at der kan være tilfælde, hvor det vil være godt, men vi vil gerne have det så klart, at det ikke kan misbruges.

Freddy Madsen (DKP):

Vi har tidligere i forbindelse med diskussionerne om uddannelsesstøtten udførligt beskæftiget os også med de problemer, som dette lovforslag omfatter, og det vil deraf fremgå helt tydeligt, at vi er modstandere af, at man laver denne ungdomsydelse på den måde, det her foreslås. Derfor skal jeg indskrænke mig til et par enkelte punkter.

Det ene punkt er, at spørgsmålet om udbetaling af uddannelsesstøtte efter transbestemte kriterier er noget, som vi har kendt her i landet, også før vi fik den nuværende uddannelsesstøtte. En af begrundelserne for, at man gik over til det system, vi ellers har, var, at det ikke var en hensigtsmæssig ordning, at det i høj grad byggede på tilfældigheder og på uretfærdighed. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er den begrundelse, der nu fremføres om, at den nuværende ordning også har uretfærdigheder, at det også undertiden er rige folks børn, der i kraft af, at man har afskrivningsregler og andet, er i stand til at opnå den ungdomsydelse, der så bliver anvendt til unyttige formål. Det er klart, at det er et misbrug,

som også vi er modstandere af, men det er nu engang noget, der ikke lader sig klare ad den vej, man her foreslår, men igennem en fornuftig omlægning af skattelovgivningen. På den baggrund ser vi ikke med nogen sympati på det foreliggende forslag.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne vil også støtte dette lovforslag. Jeg skal her under første behandling kun lige pointere, at vi under udvalgsarbejdet vil søge at få belyst og drøftet, som der står i bemærkningerne, om det vil være hensigtsmæssigt at udstrække denne ordning til også at gælde 18- og 19-årige. Vi mener, at der muligvis vil være behov for det, for det er op til denne alder, der er behov for at få en basisuddannelse gennemført.

Steen Folke (VS):

Dette lovforslag må ses i sammenhæng med de tidligere vedtagne forslag om henholdsvis muligheden for at tage børnetilskuddene fra de 16-17-årige og det, der er gennemført om Statens Uddannelsesstøtte, som nu altså kun kan gives efter det fyldte 18. år.

Vi mener, at disse lovforslag set i sammenhæng, indførelsen af en ungdomsydelse her i stedet for de hidtidige ordninger, er et meget væsentligt tilbageskridt, et meget direkte angreb på de unges muligheder for at eksistere og uddanne sig. Det er ganske klart, at dem, det vil gå ud over, det er unge fra de ringest stillede hjem. De får nu forringede vilkår sammenlignet med, hvad de havde hidtil. Det går i øvrigt ud over alle unge, men det er klart, at konsekvenserne vil blive særlig alvorlige for dem fra de ringest stillede hjem, selv om det altså nu i dette lovforslag vedrørende ungdomsydelse siges, at det netop er dem fra hjem med de laveste indkomster, der skal have denne ydelse, men ydelsen er jo ringere end den støtte, de kunne opnå hidtil.

I øvrigt mener vi, at den indkomstgrænse, der er fastsat i lovforslaget her på 70.000 kr., som altså er en husstandsindkomst, vil placere en meget, meget stor del af ganske almindelige lønarbejderindtægter uden for dem, som kan få den fulde ungdomsydelse. I en ganske almindelig familie, hvor manden måske er lønarbejder, kvinden er det enten

[Steen Folke.]

helt eller delvis, som der er hundredtusindvis af, vil husstandsindkomsten ligge over disse 70.000 kr. Der indgår ikke engang, så vidt jeg har bemærket det, noget i forslaget om dyrtidsregulering af dette beløb. Det vil sige, at denne indkomstgrænse hurtigt vil blive yderligere udhulet, sådan at den vil ramme endnu flere. Det er alt i alt et meget væsentligt tilbageskridt.

Jeg har også bemærket, der ligger et socialdemokratisk forslag på bordet, men dette forslag opererer, så vidt jeg har set det, med samme indkomstgrænse på de 70.000 kr., hvilket efter min mening er ganske utilstrækkeligt. Det er altså et forkert sted at sætte et skel, fordi man virkelig rammer meget almindelige lønarbejderindkomster, og det er de indtægter, der ligger et sted, hvor de i forvejen er ramt ved, at forskellige former for ydelser bortfalder. Det gælder f. eks. sådan noget som boligsikring, som netop også bortfalder ved grænsen på 70.000 kr. Det vil sige, at det i virkeligheden altså er nogle indkomstgrupper, som i forvejen ikke er særlig velstillede, man rammer med dette nye forslag til lov om ungdomsydelse.

Vi synes, at den samlede lovgivning, der har været på dette punkt, altså fratagelse af børnetilskud, fratagelse af muligheden for Statens Uddannelsesstøtte til disse grupper og så som et uhyre ringe plaster på dette sår nu et forslag til lov om ungdomsydelse, er et væsentligt og drastisk tilbageskridt, en væsentlig forringelse af de unges muligheder, og altså at det først og fremmest vil ramme de dårligst stillede unge. Det er vi stærke modstandere af.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jacob Sørensen) (V):

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, som forslaget har fået fra en række ordførere. Jeg havde naturligvis på forhånd ventet, at jeg ville få tilslutning til forslaget fra medforslagsstillerne, men jeg er også glad ved at konstatere den forståelse, som socialdemokratiets ordfører, hr. Albertsen, giver udtryk for, selv om jeg forstod, at det var med sorg i sinde, at hr. Albertsen følte sig presset til at være med til en lovgivning af den her karakter, mere end han mente, det var en rigtig lovgivning.

Jeg vil også sige tak til ministeren for de ord, der blev sagt. Jeg er også klar over, at der er et nyt forslag, som er fremsat. Hvis det var faldet i hak på en anden måde, så kunne behandlingen naturligvis være sket samtidig, og det kunne endda være sket på en sådan måde, at dette forslag havde været overflyttet, hvis ministeren havde været tidligt nok på trapperne med sit forslag.

Nu er der jo i alle tilfælde to forskelle mellem vort forslag og ministerens, for det første spørgsmålet om størrelsen af uddannelsesstøtten og for det andet, hvem den skal udbetales til. Disse to ting må vi jo i særlig grad vel, når vi kommer til arbejdet i udvalget, efter at regeringsforslaget er fremkommet, begynde at diskutere og tage stilling til dér.

Der er fra forskellig side sagt en hel del om indtægtsgrænserne. Det gælder fra socialdemokratiets side, det gælder altså fra hr. Albertsens, det gælder fra hr. Jørgen Juniors side og fra fru Kristine Heltbergs side, og vel også fra et par mere, at man er betænkelige ved disse indtægtsgrænser og det ubehagelige deri, og at de vanskeligheder, vi har med at rengøre indtægterne for i og for sig uvedkommende ting, også vil være gældende her. Man bør læse forslaget således, at dér, hvor man skriver, at en indtægtsgrænse på 70.000 kr. må være normen for at få fuld ungdomsstøtte, så må forældrenes indtægt ikke være over 70.000 kr. Når det er skrevet på den måde, det er, så er det for at give kommunerne eller de sociale udvalg, eller hvem der skal fastsætte størrelsen af ydelsen, en vældig stor mulighed for at være fleksible og tage hensyn til forskellige ting, der måtte øve indflydelse på familiens budget og familiens muligheder for at give de unge den start, den støtte og den uddannelse, som man gerne vil have. Det er tanken, at det skal kunne administreres ud fra en behovsvurdering fra kommunens side, fra det sociale udvalgs side, og jeg håber, at det vil komme til at fungere tilfredsstillende. Vi har haft en lignende ordning tidligere med elever i 8. og 9. klasser, så kommunerne er ikke ukendte med fremgangsmåden.

Til hr. Jørgen Junior, der har givet udtryk for, at fremskridtspartiet ikke kan give forslaget nogen tilslutning, kan jeg sige, at det beklager jeg. Man må forstå, at forslaget her er et led i vores besparelsesforslag fra

[Jacob Sørensen.]

tidligere, et forslag, som var en af forudsætningerne for den skattnedsættelse, som vi har nydt godt af indtil nu. Jeg forstår på hr. Jørgen Junior, at man i hans parti ønsker ordninger, hvorefter man får den samme ydelse, næsten uanset behovet, men i høj grad uanset behovet, på den måde, at unge, der har god indtægt, også skal have, uanset at de nok kan forsørge sig selv, for at være ligestillet med dem, der er gået ind i en uddannelse, der ikke afkaster noget i de første år.

Det er rigtigt, at et forslag som dette, hvor man i nogen grad bevæger sig væk fra en ensartet og generel, muligt maskinelt behandlet fremgangsmåde, til en vurdering af hver enkelt, baseret på en ansøgning, vil give nogen administration, det kan ikke nytte at prøve på at skjule det, men vi har ment, at det var nødvendigt for at opnå det resultat, vi gerne ville have.

Jeg har bemærket, at fru Karen Thuerø Hansen giver udtryk for, at hun tilslutter sig forslaget som en af forslagsstillerne, men at man principielt er imod indtægtsbestemte ydelser. Jeg må igen her pege på det, jeg allerede har sagt om, hvordan man skal bruge indtægtsbegrebet.

Fru Kristine Heltberg melder sig som meget stærk og kraftig modstander af forslaget og gør det ud fra den forudsætning, der er ganske modsat hr. Jørgen Juniors, at det i særlig grad vil være den del af børnene, der skal have en videreuddannelse, der vil komme til at lide under forslagens virkninger. Det er naturligvis ikke rigtigt. De andre vil lide lige så meget, men det er klart, at det vil komme til at virke. Når vi skal spare de penge, vi her skal spare, så vil også de, der skal have en videregående uddannelse, få mindre, end de får i øjeblikket.

Jeg kan sige til hr. Freddy Madsen, at jeg var glad for de bemærkninger, der faldt om, at det, vi har nu, ikke virker helt tilfredsstillende, og at der er tale om misbrug. Det er jo således, at når vi vil have denne ændring gennemført på denne måde, så er det, fordi vi finder, at det er et af de områder, hvor de offentlige ydelser har vakt størst forargelse i befolkningen. Når vi skal ind på at spare på væsentlige punkter, så synes jeg, det er rigtigt, at man finder frem til de steder, hvor

man kan forsøge at komme væk fra misbrug, altså også set fra befolkningens side.

Vi skal jo nu have et udvalgsarbejde om det, men jeg er i og for sig også af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at vi får regeringsforslaget med, inden vi går ind i et virkeligt arbejde om det, og håber så, at vi kan få det resultat ud af det, som vi ønsker fra forslagsstillerens side, og som jeg forstår at man fra socialdemokratiets side erkender er nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Krav imod Lønmodtagernes Garantifond).

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 3/4 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond. (Overdragelse af krav til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse).

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 3/4 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Lerke (S):

Socialdemokratiet kan anbefale de af ministeren fremsatte lovforslag.

Det må være rimeligt og naturligt, at en lønmodtager, der på grund af en virksomheds lukning stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, kan overdrage sit krav over for Lønmodtagernes Garantifond til en statsanerkendt arbejdsløshedskasse mod derved at opnå retten til dagpenge som lån med fradrag af kildeskat. Det vil være en stor